1e Jaargang, nummer 2, 17 december 2024

VISWATER

Blad voor nieuwe bijbelse theologie

In dit nummer : De Nieuwe Kuyperiaanse uittocht - de doortocht, Bespreking de Heraut 1887, Psalm van de hemelse visser (lange versie), De verborgen bronnen van de geestelijke gaven - deel 1 (1995), Psalm van het gratenschrift (lange versie), Psalm van het gratenschrift (korte versie), en Psalm van de hemelse visser (korte versie)

DE NIEUWE KUYPERIAANSE UITTOCHT - DE DOORTOCHT

Om in te gaan moet je komen tot de ‘state of unjustification’, oftewel de onrechtvaardigmaking in plaats van overmatige, valse rechtvaardigmaking die vandaag de dag heerst, oftewel de eigengerechtigheid die men heeft lopen ophoesten. Men is zo overrechtvaardig geworden dat men erdoor is verblind. Jezus moest onrechtvaardig gemaakt worden, vernederd worden, en zo ook de oude profeten. Wij moeten de zonden van deze tijd dragen als een kruis, als een spotkleed. Wij moeten ermee worstelen. De mens is zo overrechtvaardig geworden, zo overbehouden, dat het tot farizeïsme is geworden. Er klopt iets niet in de westerse verzoeningsleer. Er worden stappen overgeslagen. Het wordt allemaal mooier voorgedaan dan het is.

Alles, daadwerkelijk alles, heeft de mens vandaag in kannen en kruiken, wat het medische systeem genoemd wordt. Het woord ‘medisch’ is een toverwoord geworden, maar het is een virus. Het is een markt, en heeft de mens juist ziek gemaakt, totaal los van God. Het is etikettenplakkerij geworden, en men plakt zo ook het medicijn op de mensen als een dom stickertje, als een placebo, veelal onder dwang, allemaal voor geld en controle. Het zijn allemaal machtsspelletjes. Vergeet satan en de duivel maar, wat hiervan slechts metaforen zijn, maar het is de strijd tegen het medische systeem wat daadwerkelijk op tilt is geslagen, met name in de psychiatrie en de dentistrie. Daar hebben de goden zich hoog in de tempel geplaatst om te heersen over mensen. Het zijn zieke, zieke geesten, die zelf eerst de wonden slaan, en dan zogenaamd met een geneesmiddel komen, waar Napoleon ook al voor waarschuwde, dat het medische systeem meer bloed aan hun handen heeft dan het militaire systeem. De oude bijbel noemt het medische systeem een systeem van hekserij. Er mag geen scheiding zijn tussen het medische en het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Keer terug tot God. Als men van God los is gaat alles mis, en geld is de wortel van al het kwaad. Geld is hun god.

Als we het over het militaire systeem hebben, waar Napoleon ook mee werkte, en wat hij minder erg vond dan het medische systeem, dan begint dat bij de geestelijke oorlogsvoering. Ook het militaire systeem mag niet gescheiden zijn van het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Het gaat om de territoriale geestelijke oorlogsvoering. Het is de strijd tegen de heersende zondemachten. De allergrootste strijd is tegen je eigen vlees. Daar begint het mee. Zie de gelijkenis van de balk en de splinter.

De mens houdt van systemen voor de marketing-index. Wij moeten teruggaan tot de natuur van God. Dan ontkomen we niet aan het Kuyper geheimenis wat eind jaren 1800 aan Nederland werd gegeven. Kuyper hield ervan te prediken over de natuur van God.

Als we tot dit geheimenis komen, dan komen ook de Kuyper-geesten, de wachters van het geheimenis, maar zij zijn slechts in een steen. Het zijn reflecties.

Deze wereld drijft ons gek. Elke dag moet je opstaan in vals stallicht. Je kunt daar dan overstuur van zijn, maar de enige weg hier doorheen is de verbandelijke onderwerpelijkheid, niet de voorwerpelijkheid. Ook de gereformeerde oudvaderen wezen hierop. (Witsius, Dooyeweerd, Steenblok enz.) Maak het tot je studie-onderwerp. Doe onderzoek. Verdiep het. Vindt doorwegen. Het valse stallicht gaat niet zomaar weg. Vandaar de nieuwe Kuyperiaanse uittocht. Kuyper moet zowel verdiept als herzien worden. Het was te belangrijk materiaal gegeven aan Nederland, maar het was en is ruw materiaal. Het moet nog bewerkt worden.

Kuyper was te groot om zomaar overboord te gooien. Er zat teveel in, en er kwam teveel mee. We moeten ermee werken. Het zal de sleutel zijn tot het neutraliseren en uitschakelen van al te grote over-voorwerpelijkheid die de mensheid in de klauwen houdt. Het is een weg zoeken door een steen. Kan dat ? Ja, als je het als een orakel beschouwt en er niet materialistisch mee omgaat. Leren schouwen in het Kuyperiaanse.

We hebben gezien dat het systeem niet meegeeft. Je kunt er tegenaan schoppen, maar steen is steen. Het koninkrijk des Heeren is niet van deze wereld. Je moet

het binnenin zoeken. Je moet werken aan je hart, aan je kennis. Dat begint in twijfel en toetsen, veel piekeren. Je grootste vijand is valse zelfverzekerdheid. Dat is een ziekte waar dit vol aan lijdt, een zware, klagende hersenziekte. Snel zijn ze op hun teentjes getrapt, zonder daarbij aan zichzelf te twijfelen. Het is altijd weer de ander. Zie weer de gelijkenis van de balk en de splinter. En snel haalt men de etiketten erbij. Men ijlt, men is verdwaasd, door de afgoden van deze tijd.

Valse zelfverzekerdheid. Oh, F. Mallan waarschuwde er ook zo voor. Maar wat heeft de mens met de gereformeerde oudvaderen gedaan ? Ze zijn in een zak geknoopt en overboord gegooid. We moeten terug naar de verloren en vergeten dingen die een sleutel kunnen vormen voor verdere uittocht, anders komen we niet verder. Dat er veel kaf tussen het koren zat vroeger is geen excuus om zomaar alles overboord te gooien. Dan moet je een getrouwe landbouwer zijn die het kaf van het koren weet te onderscheiden, en niet wegrennen. Ga terug tot de bouwplaats, oh volk, ga terug tot de akker. Er is nog een werk te doen in de geschiedenis. Het ligt er niet voor niets.

BESPREKING DE HERAUT 1887

Kuyper is altijd een zeer interessante persoon geweest. Er liepen twee lijnen door de dolerende, oftewel gereformeerde kerk van Kuyper heen : een gereformeerde en een gedeformeerde. Het kerkgenootschap van Kuyper was niet zonder gevaren, niet zonder valkuilen. Het was een grote kerk in Nederland, als afgescheiden van de hervormde kerk. De doleantie begon in 1886, en in 1892 was er de grote verening met het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk. We noemden het altijd het grote kamp van de uittocht, het grote kamp aan de wildernis. Het lag aan zee.

Ik had een droom over de Kuyper kerk als donkere vrouwen in de wildernis, natuurvolkeren. Hun borsten hadden geen gewone tepels, maar het waren tenen, en er was niet één teen per borst, maar een rij per borst. Wat betekent dit ? De voet staat voor de wortels. Kuyper wilde calvinistisch-gereformeerd blijven, en niet vrijzinnig hervormd worden. Daarom heette de kerk eerst ook Nederduits gereformeerde kerk. Hij wilde terug naar de kerk vóór 1816, terug naar de Dordtse kerkorde van 1619.

Kuyper noemde het kerstfeest een feest van bitter vijandschap. De eerste kerst was in het paradijs, stelt hij, toen Adam en Eva waren gevallen, en toen God sprak tot de slang over de vijandschap tussen hem en de vrouw, en tussen zijn zaad en haar zaad. Kuyper noemde het een lied van wraak, wat ook met de geboorte van Jezus werd gezongen. Het was een profetie van de verschrikkelijkste wraak, namelijk het vermorzelen van de kop van de slang. De slang zou de voet van de vrouw vermorzelen, en dat is gebeurd met 1816, toen het gereformeerde leven, de wortels van de calvinistische reformatie, werden weggesneden. De voeten van de kerk waren door de duivel afgebeten en verslonden. Daarom zag ik ze weer terug in mijn droom. Kuyper kwam dus voor het herstel van de kerk.

Herodus zocht het kind te doden, stelde Kuyper. Dat kind kwam niet om vrede te brengen, maar de strijd, stelde Kuyper. (De Heraut, 25/12, 1887) Het kind werd tot een ten dode gedoemde op Golgotha, stelde Kuyper. Hij valt daarbij de heupwiegers aan die van het kerstfeest alleen maar een vredelied hebben gemaakt, zonder dat ze de ernst en de diepzinnige betekenis ervan verstaan. Kuyper noemt dat de liefde voor het kindeke juist een haat tegen de zonde betekent.

Zoals Jezus in de wildernis werd geboren, zo moeten ook wij herboren worden in de wildernis, stelt Kuyper. Net als dat Jezus een kindeke werd, zo moet de mens dat ook, stelde Kuyper. (De Heraut, 18/12, 1887)

Kuyper schreef veel over de beelden van de natuur als beelden van God, en onderwees het volk hierin, in de uittocht. De reformatie moest verder. We kunnen veel van de Kuyper kerk en de geschriften van Kuyper leren.

Kuyper wilde de nadruk leggen op het oorlogszuchtige karakter van het evangelie, zoals het al in Genesis 3 werd gepredikt. De dolerenden waren uit de hervormde kerk gegaan, terwijl de zogeheten irenischen, de vredelievenden, achterbleven en min of meer daar de touwtjes in handen kregen. Echter waren zij bitter en koud naar de dolerenden en ontzegden hen zo nu en dan de toegang tot het één of het ander, wat dus niet zo vredelievend was als ze zich wilden voordoen. (De Heraut, 11/12, 1887)

Kuyper waarschuwde tegen de vleiende slang in het paradijs. Zo verleidde de slang Eva. Wij moeten bidden voor een wachter de mond. Door de zonde is er addervergif onder de lippen gebracht. De psalmist klaagde over de vleiende tong. De vleier is een groot gevaar. Zijn lippen zijn een valstrik. Hij gebruikt geen geweld, maar strikken. Het is van belang te vragen om de besnijdenis der lippen. Het venijn onder de lippen moet zo uitgedelgd worden. De kalveren van de lippen moeten geofferd worden, wat de ware geestelijke vrucht is.

De mens heeft dit verzaakt door het te verletteren, waar de slagerijen een beeld van zijn, als uitvlucht. Kuyper was duidelijk geweest. Hij was een geestelijk man, maar leefde ook nog in de wereld. Vandaar dat het belangrijk is zijn boodschap te verdiepen. De strijd was nog niet gestreden. Abraham Kuyper wees de weg, maar moest zelf

ook nog binnengaan.

Kuyper hamert er terecht in de Heraut van 1887 op dat het oordeel zal komen, dat de schapen van de bokken worden gescheiden, en dat de fantasieën van de mens het oordeel des Heeren niet kunnen tegenhouden. (20/11, 1887)

PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (LANGE VERSIE)

Nu, beste mensen, ik had een droom over de neus en de oogkassen, en er werd mij gezegd en getoond dat de reuk en het zicht niet de belangrijkste functies waren van deze zintuigen. De neus is namelijk de onderwerpelijke onderscheiding, en de oogkassen zijn voor de verbandelijke onderscheiding. Vandaar ook de basis van de verbandelijke onderwerpelijkheid in de strijd tegen de voorwerpelijkheid. Hierin dient de mens te groeien, dient de mens zijn zintuigen te ontwikkelen.

Ik was in een droom in een parallelle wereld in een plaats ten oosten van Nunspeet, een groot bosdorp, waarvan er meerderen waren tussen Nunspeet en Epe-Heerde. Ik liep over een weg waar rennende mensen me tegemoet kwamen. Ik wilde aan ze vragen wat er aan de hand was, maar ze renden te hard. Ik liep tegen de mensen in, en naarmate ik de richting opging waar ze vandaan kwamen liepen de mensen steeds rustiger. Ik zag twee lange negers rustig lopen, en daarachter liepen ook mensen. Ik wilde aan één van hen vragen wat er gaande was. Uiteindelijk vroeg ik niks. Ik wilde het zelf zien. Ik vermoedde dat er een bezetter was gekomen. Ik zag toen een grote tank ergens staan. Ik had toen ook reden om te rennen. Ik zag toen overal soldaten, en ik wist niet van wie ze waren. Ik besloot toen te klimmen en te vliegen, maar het vliegen werkte niet echt. Ik kwam er toen achter dat de bezetter aan onze kant was, en dat die ons kwam bevrijden.

De soldaten hadden een goed ontwikkeld onderwerpelijkheids-zintuig (neus) en verbandelijkheids-zintuig (oogkassen). Zij waren van een hogere intelligentie. Zij waren buitenaards en bovenaards, van het volk des Heeren. Halleluja. Oh, ziet u daar niet naar uit, dat de engelen en hemelgezanten alles zullen innemen voor de Heere, opdat de zonde en het aartsbedrog verdreven wordt ? Dank u, Heere, voor Uw komst. Dank U, Heere, dat U ons niet verlaten heeft, maar dat U naar ons omziet.

De plaats in mijn droom heette overigens Echtspeet.

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden, om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.
Hemels visnet, als overwinnaar gekomen, over al dat voorgeslachtelijk vlees wat ons opgesloten hield.
Hemels visnet, daarvoor zij U dank en eer.
Hemels visnet, U schrok niet terug van de bezetter, maar bezette hem, voor Uw volk tot uittocht.
Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten, want het vlees dient te sterven,
Daarom gingen wij door deze nachten,
In Uw Woord zijn wij minder geworden, opdat U meer zou worden,
Neem ons loflied aan,
Maar wij kunnen slechts klagen, over de zonden U aangedaan.
Zouden wij ons teveel verheffen,
U zou ons neerslaan.
Oh, neem ons klaaglied aan,
Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen, Wij doen boete in stof en as,
Waar de vissen van dood en verderf hangen,
Daar bij Uw visnet, wat ons heeft opgenomen

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren, want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis, die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,
Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
Een mens is niet waardig in Uw nabijheid,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,

Opdat Uw Woord zal regeren

Neem onze bede aan,
Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,
opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,
U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.

DE VERBORGEN BRONNEN VAN DE GEESTELIJKE GAVEN - DEEL 1 (1995)

Wij willen zo graag voelen, zien, horen, ruiken en proeven in de geestelijke wereld. Wij willen zo graag de gaven van de Geest ontvangen. Maar God geeft ons die niet zomaar. Ontdek de sleutels tot het ervaren van God en het horen van Zijn Stem. Een belangrijk artikel over het plaatsvervangend lijden.

In dit nummer :

* De bron is beneden

* De bron is in de nood van anderen

* De bron van waarheid

Golgota's Wapen-arsenaal

* Giet het lijden in de juiste vorm !

* Gods Hardheid is Zijn Tederheid

* Het zware lijden is voor de zonde-macht die in je woont !

* Je problemen zijn je wapens !

De bron is beneden

1 Korintiers 12 geeft ons een lijstje met het gereedschap dat God aan de gemeente wil geven. Het zijn de Goddelijke zintuigen die we nodig hebben om samen met anderen in het Hemelse Koninkrijk van God te kunnen leven: je zou het ook de bladeren van Gods geboomte kunnen noemen, tot genezing van de mensen, zoals we dat in Openbaring 22 kunnen lezen.
Het geheim van deze genezende bladeren, die de Bijbel ook wel 'de Geestesgaven' noemt, is dus niet boven de grond te vinden, maar juist onder de grond. De boom moet z'n wortels uitslaan om gezond en stabiel te kunnen groeien:

2 Kon. 19:30:
'Wat van het huis van Juda ontkomen is, wat over is, dat zal opnieuw naar beneden wortel schieten en naar boven vrucht dragen.'

Deze tekst mogen we niet omdraaien, anders gebeuren er grote ongelukken. Als we meer vrucht willen dragen, dan moeten we eerst dieper geworteld worden in de grond. We moeten aan de onderkant groeien, naar beneden, om eerst een stevigere basis te ontwikkelen:

Hebr. 5 :13-14:
'Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte Prediking: Hij is nog een zuigeling. Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun (geestelijke) zintuigen beoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad.'

De bron is in de nood van anderen

Wij willen zo graag voelen, zien, horen, ruiken en proeven in de geestelijke wereld. Wij willen zo graag de gaven van de Geest ontvangen. Maar God geeft ons die niet zomaar:

Jak. 1:27:
'Zuivere en onbevlekte godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren.'

Hebr. 13:2-3:
'Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd. Denkt aan de gevangenen, alsof gij met hen gevangen waart; aan hen, die mishandeld worden, als mensen die ook zelf een lichaam hebt.'

Willen wij allereerst voelen wat de eenzamen voelen ? Hén zien ? De vertrapten, de verstotenen, de armen en de hongerigen ? Willen we hun gekerm horen ? Willen we ruiken en proeven waar zij doorheen gaan ? Of willen we weer oppervlakkig gaan doen ?

Als wij niet omkijken naar de noodlijdenden van deze wereld, als wij weigeren Gods Pijn te voelen, dan zullen we helemaal niets te voelen krijgen. Dan zullen we helemaal niets te zien of te horen krijgen. Dan blijven de deuren van de geestelijke gaven dicht.

Matt. 25:31-46:
'(...) Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij u niet gediend ? Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen : Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze minsten niet gedaan hebt, hebt gij het ook aan Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven.'

Wij willen zo graag de dingen van God proeven. Maar dit zal niet gebeuren als

wij niet eerst de tranen van anderen willen proeven. Wij willen zo graag de dingen van God voelen, maar dit zal niet gebeuren als wij niet eerst het verdriet en de angst van anderen willen voelen. De geestesgaven komen ons nier zomaar aanwaaien buiten Gogolta om.

De sleutel tot het ervaren van God is het lijden en de pijnen van anderen te ervaren, want daar is God ! De sleutel tot het horen van Gods Stem is te gaan luisteren naar het hulpgeroep en gekerm van de mensen in nood. DAAR IS GODS STEM !

Wil Je Gods Stem verstaan ? Luister dan naar het hulpgeroep en gesmeek van de mensen in nood. God bevindt Zich in de noden van de mensen. Daar is Hij altijd weer naar op zoek. Hij is bij de verbrijzelden van hart (Jes. 57:15).

God spreekt in het Lijden. Luister naar Zijn Stem in je lijden. Buiten Zijn Lijden en Tucht om kunnen we Zijn Stem niet verstaan ! Luister naar Zijn Tranen in je leven ! Zijn Tranen spreken ! Luister naar wat Zijn Lijden je te vertellen heeft. Zijn Pijn roept om aandacht. Zijn verdriet snakt naar een luisterend oor.
Luister naar het Geslachte Lam. Voel Hem, ruik Hem, zie Hem, proef Hem ! Hij geeft ons nl. de geestelijke zintuigen die we nodig hebben om het goede van het kwade te onderscheiden en om te leven in het Koninkrijk van God. Het Geslachte Lam bezit de zintuigen die we nodig hebben.

De bron van waarheid

In dit Licht hoeven we niet bang te zijn voor de leugen. Het is de weg die wij behoren te gaan : De weg van het Kruis. Geen oppervlakkig naam-kruis, ...maar een diepgaand Karakter-Kruis. Op deze weg zullen wij blijven wandelen.

2 Joh. 8:12:
'Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het Licht des Levens hebben.'

HOE KOM IK TOT DE BRON ?

Hebr. 4:15:
'Wij hebben geen hogepriester, die niet ken meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.'
Wij zullen alles moeten meemaken wat Jezus heeft meegemaakt. Wij zullen Zijn Lijdenswegen, Zijn voetstappen, moeten bewandelen. Hij kon zo met een ieder meevoelen en zo kunnen wij dat dan ook. Hij kon zo ieders lijden dragen en met een ieder in volle eenheid komen. En zo kunnen wij dat ook. Mensen die zich verworpen en vernederd voelen, die worden niet geholpen door de mensen die op hoge voetstukken staan. Juist dan voelen ze zich nog meer belazerd en geminacht. Jezus nam de plaats in van hen. Hij kwam niet naar hen toe als de stoere held die zielepoten wilde redden. Neen. De Heere Jezus kwam naar hen toe als de verworpene, de verachte. Hij achtte hen hoger als zichzelf (Filipp. 2).

Mijn kruis is de tunnel naar mijn medemens.

Verwonde mensen zoeken naar personen die hen ten diepste begrijpen en invoelen wat ze doormaken. Ze zoeken naar iemand die hen waardeert, respecteert, begrijpt en hoog acht. Wij hebben in ons leven vaak de kruizen verworpen die op ons pad kwamen tot dit doel.

God toonde ons een tunnel die ons zou leiden tot een diepere eenheid met onze medemens. Een tunnel waardoor we hen zouden kunnen helpen. Maar wij hebben die tunnel veracht en daarmee: onze verwonde medemens. Wij sloten die tunnels. We gooiden ze dicht met zand en stenen en kropten zo al onze problemen op. We wilden op het voetstuk blijven staan. We wilden James Bond blijven. En dat is logisch ook. De wereld laat alleen supermannen en supervrouwen in hun waarde. De rest wordt vertrapt en op de nullijn geplaatst. Terug naar af.

Ik graaf mijn kruis op, daar waar ik het begraven heb

Maar wij willen het kruis dragen om anderen te helpen en te begrijpen. Dit betekent dat we al die kruizen die we vroeger verworpen en vertrapt hebben weer onder onze voeten vandaan gaan halen. We gaan alsnog die tunnels door om het lijden samen te dragen.

Voor ons is dit ook een mogelijkheid om oude, opgekropte pijn te verwerken:

Ps. 41:1-4:
'Welzalig hij die acht slaat op de geringe; ten dage des onheils zal de Heere hem uitkomst geven; de Heere zal hem behoeden en hem in het leven behouden; hij zal geprezen worden op aarde; aan de lust van zijn vijanden geeft gij hem niet prijs, de Heere steunt hem op het ziekbed, in zijn ziekte verandert gij geheel zijn legerstede.'

We moeten van die voetstukken af en door onze pijnen de medemens tegemoet gaan komen. Maak die oude putten maar open, want ze zitten er nog steeds en maken ons trots, opgeblazen en oppervlakkig. Die opgesloten putten zijn onze voetstukken geworden, waardoor we ons bewust of onbewust hoger achten dan anderen. We zijn dan op de een of andere manier onbereikbaar voor anderen, vooral voor de mensen in nood. Hierdoor voelen mensen zich verworpen, want geestelijk gezien hebben wij de mensen onder onze voeten. Wij hebben het Geslachte Lam verworpen. Hij wilde door ons heen de mensen redden, maar wij

wilden niet gelijkvormig worden aan het Geslachte Lam.

Wij kunnen alleen met anderen meevoelen en hen begrijpen als we het zelf mee hebben gemaakt. Zoek die momenten weer op waarin je je zoals hen voelde. Haal dat kruis onder je voeten vandaan en draag het alsnog. Wij hebben die dingen meegemaakt, zodat we dichter bij andere noodlijdenden konden komen om hen begrip en liefde te schenken.

Als we buitenom die momenten die mensen willen helpen, dan staan we nog hoog te pronken met ons zelfzuchtige leventje. Dan hebben we het kruis verworpen. Dat is een zonde die een muur vormt tussen ons en de medemens. Zo worden we steeds kouder en harder, steeds begriplozer en steeds hoogmoediger.

Breek die muren af en grijp naar die kruizen. Dan heb je een brug om in Nederigheid en Eenvoud tot de mensen te komen. Dan zal je hart weer open kunnen voor hen. Dan kun je weer volop huilen om de pijn van de ander.

Willen wij het kruis van het verleden zien ? Of willen wij het verweg stoppen ?

God wil dat we het kruis van alle tijden, ja, het grootste kruis dragen. Alleen dan kunnen onze armen uitreiken tot God en tot alle mensen die Hij op het oog heeft.

Het kruis dat er door mijn zonden ligt telt ook mee.

Hebr. 2:14-18:
'(..) Opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd weren.
(..) Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen.
Want doordat Hij zelf in verzoekingen geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen.

Jezus kwam in het diepste kamertje van de dood OM DE DOOD TE OVERWINNEN & OM ANDEREN TE BEVRIJDEN ! Wij moeten in elk probleem, elke pijn, het diepste kamertje binnentreden, de wortels, de grootste machten onder ogen komen, om zo elk verdriet te overwinnen en om anderen te bevrijden.
Deze wegen, deze tunnels, zijn al voor ons aangelegd. Wij mogen ze in overwinning bewandelen.

Soms brengen onze zonden ons in ballingschap, in een of ander diep probleem. God gebruikt onze zonden ook in Zijn Plannen. Laat je zonden je tuchtigen, zegt Jeremia 2 ! Als je dat kruis van zonden aanvaardt, dan gebruikt God het ook om de grootste vijanden ermee te vernietigen. Juist in die diepe kerkers van de dood kunnen we satan een zware slag toebrengen ! Dit wist Simson ook ! Door zijn zonden kwam hij in de tempel van de Filistijnen, maar juist daar kon hij het hele zaakje vernietigen. Hij doodde daar meer vijanden dan hij ooit had gedood. God gebruikte zijn zonden ten goede ! De wegen van het lijden bewandelen we niet om vernietigd te worden, maar om de duivel te vernietigen. We trappen alles van hem plat. Wij komen nl. in de Naam van de Liefde, in de Naam van Jezus. Wij volgen Hem. Ook Hij beging deze weg om de satan op z'n troon aan te pakken. God leidde Hem naar het diepste van de hel om daar de boel op te ruimen. Dat was pas wortel schieten.

Jezus ging voor ons de afgrond in en sloeg voor ons allemaal Zijn sterke wortels uit, vanwaar wij mogen groeien en vrucht dragen. Deze wortels zijn Zijn Lijdenswegen. Zonder deze wortels

Hebr. 2:9:
'We zien Jezus die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond.'

ZO GAAN ONZE GEESTELIJKE ZINTUIGEN WERKEN ! DIT IS HOGEPRIESTERLIJK WERK, WAAR OVERIGENS DE GEHELE HEBREEENBRIEF OVER HANDELT.

Daarom: Kom het lijden van je verleden onder ogen en zie dat als de tunnels om met andere lijdenden in contact te treden. Zie de verleden pijnen als je zintuigen om de ellende van de ander te smaken. Zo smaak je God, omdat Hij Zich daarin bevindt. Hij is reeds gelijkvormig geworden aan die ellende (Gal. 3:13).

Ik moet beter naar mijn kruis kijken, dan zie ik het kruis van de ander,

Gal. 6:1-2:
'Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf: gij mocht ook eens in verzoeking komen. Verdraagt (= draagt) elkanders moeilijkheden; zo zult gij de wet van Christus vervullen.'

Kijk naar je eigen leven. Als je iemand ziet in nood of verzoeking, kijk dan in het verleden naar je eigen nood en verzoeking. Zo kun je tot die persoon komen in zachtmoedigheid om alles van hem over te nemen.
Als je zelf nog op een voetstuk staat en niet door je eigen lijden de ander in de put tegemoet komt, dan werkt het allemaal niet. Dan kun je de ander niet helpen. Wij hebben allemaal onze put. Alleen door onze eigen put onder ogen

te komen en te aanvaarden, kunnen we de ander bereiken en helpen ! Het mooie ervan is dat elke put de ander kruist in het middelpunt, de as Jezus Christus, Zijn Lijden, dat is het kruis. Daal in elke put van je leven af tot het kruis ven Christus. Daarmee kun je de ander vrijzetten :

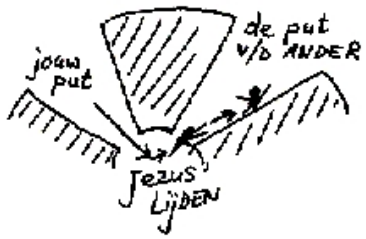

Je helpt een persoon dus altijd van onderen. Niet van bovenaf, want dan voel je je verheven. De hoogmoed kan mensen niet helpen. De hoogmoed kan alleen verwerpen.

Acht de ander uitnemender dan jezelf. Zo kun je hem uit de verwerping trekken. Mensen in problemen voelen zich vaak verworpen door God en mensen. Ze hebben geen behoefte aan trotse helden, maar aan personen die met hen meevoelen en hen begrijpen:

Filipp. 2:3-11:
'Zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf (..). Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die (..) Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mans bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood. Ja, tot de dood des kruises (..).'

Vandaag de dag worden ons van boven vele touwen toegeworpen. Vele leiders, kerkmensen en andere hulpbiedenden wuiven bovenaan onze putten om ons hun diensten te vertonen. Maar neem ze niet aan, want het zijn geesten van verwerping. Ze willen ons gebruiken om hun bediening en aanzien uit te breiden. Ze willen met ons vlees hun hart vetmesten. Pak hun touwen niet aan. Dat zijn de helden uit de hel die u willen verwerpen. Doe daar niet aan mee. U bent geen nummer. U bent ook geen stuk vlees. U bent een geliefd kind van God en Hij helpt u door in al uw Pijnen één met u te worden. Hij draagt u. Zo kunnen we de ware dienstknechten en dienstmaagden van de Heer herkennen. Ze komen van onderen om u te omhelzen. De mensen die van boven, vanaf hun trotse tronen en voetstukken naar u toekomen, komen met valse motieven. Trap daar niet in.

Ezech. 34:
'Zo zegt de Heere Heere: wee de herders van Israël, die zichzelf wijden ! Moeten de herders niet de schapen weiden ? Het vet eet gij, met de wol kleedt gij u, het gemeste slacht gij, maar de schapen weidt gij niet, zwakke versterkt gij niet, zieke geneest gij niet, gewonde verbindt gij niet, afgedwaalde haalt gij niet terug, verlorene zoekt gij niet, maar gij heerst over hen met hardheid en geweldenarij. Zij raken verstrooid, omdat er geen herder is, en worden tot voedsel voor al het gedierte des velds, zo raken zij verstrooid. Mijn schapen dwalen rond op alle bergen en op elke hoge heuvel; over de gehele aarde zijn mijn schapen verstrooid zonder dat er iemand is die naar hen vraagt of ze zoekt.
Daarom, gij herders, hoort het woord des Heeren. Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Heere Heere, opdat mijn schapen tot een prooi geworden zijn, omdat mijn schapen tot voedsel geworden zijn voor al het gedierte des velds doordat er geen herder is - want mijn herders vragen niet naar mijn schapen; de herders weiden zichzelf, maar mijn schapen weiden zij niet - daarom, gij herders, hoort het woord des Heeren.
Zo zegt de Heere Heere: zie, Ik zal die herders ! Ik eis mijn schapen van hen terug, en Ik zal een eind maken aan dat schapenweiden van hen. De herders zullen niet langer zichzelf weiden, Ik zal Mijn schapen uit hun mond redden, zodat die hun niet meer tot voedsel dienen. Want zo zegt de Heere Heere: Ik zal zelf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden (..).'

GOLGOTA'S WAPEN-ARSENAAL

Giet het lijden in de juiste vorm !

Grote golven van onderdrukking overspoelen de wereld vandaag de dag. Het buldert van ellende. Ook in de kerk. Men heeft het vaak niet meer in de hand. Velen bezwijmen van vrees en angst en velen worden in het verderf weggezogen. Velen zijn radeloos (Luc. 21:25-26). Christenen worden niet automatisch geherbergd voor deze toestanden. In het koninkrijk van God werkt niks automatisch:

Luc. 21:36: 'Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen.'

We moeten het lijden weer kunnen plaatsen. Anders worden we er door overspoeld. De rivier van het lijden mag niet overstromen, maar moet in z'n bedding blijven. We moeten het lijden weer de juiste plaats aanwijzen in ons leven, opdat we gezond zullen blijven. Wij hebben een diepere openbaringskennis van Gods Woord nodig als wij niet te gronde willen gaan (Spr. 29:18, Hos. 4:6, 2 Petr. 3:17-18).

Daniel 11 en 12 spreekt over de verstandigen die op zullen staan om het volk tot inzicht te leiden. Zelfs de aartsengel Michael zal opstaan om het volk van God veilig door de grote verdrukkingen heen te leiden.

En zullen doorbrekers komen die door de voorgeslachtelijke en hedendaagse puinhopen heen de weg banen naar de Schuilplaatsen van God (Micha 2:12-13).

Gods Hardheid is Zijn Tederheid

Hebr. 12:5:
'Acht de tuchtiging des Heeren niet gering, en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Heere.'

Als wij denken dat Hij ons pijn doet, dan heeft Hij ons juist lief. Wij leven op de kop ! Alles wat God ons hard aandoet is juist zoet en zacht. Doordat wij op de kop leven zien we alles omgekeerd ! Als wij lijden, dan hebben we gemeenschap met God ! Lijden is bemint worden ! Dit lijden is zacht en licht. Dit lijden is zoet.

Matt. 11:28-30:
'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en Mijn last is licht.'

Het zware lijden is voor de zonde-macht die in je woont !

Voor je vlees is dit een hel. Een ruw-houten, bloederig kruis. Keihard en meedogenloos. En dat maakt het voor je nieuwe mens extra heerlijk ! Het vlees teert geheel weg. De nieuwe mens zal er nooit meer last van hebben:

1 Petr. 4:
'Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen mat dezelfde gedachte, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde.'

Maak duidelijk onderscheid en geniet !

Indien u dit principe niet kent, dan is het lijden voor u zwaar. U kent het onderscheid tussen vlees en geest niet. Uw geest is dan nog zwak, zodat uw vlees als een brullende leeuw tekeer gaat. Uw vlees moppert, voelt zich niet lekker en blijft zeuren. U denkt dat u het bent, maar het is uw vlees !

Rom. 7:20:
'Indien ik nu datgene doe wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet, maar de zonde, die in mij woont.'

Het is uw zondige aard die zich zo rot voelt onder de tuchtigingen van God. Uw wedergeboren geest in u voelt zich heerlijk, maar die is nog onmondig en heeft niet veel in te brengen door gebrek aan kennis (Gal. 4, Hos. 4:6).

Al het zware en vervelende lijden mag u op uw vlees afwentelen. Rol het maar op de zonde-macht die in u woont. Het is nl. niet bestemd voor uw wedergeboren persoonlijkheid.

Zoals we hebben gezien :
Het juk van Jezus is zacht en Zijn last is licht, elk hard juk en elke zware last is bestemd voor uw zondige natuur ! Onderdruk uw goddeloze vlees maar !

Luister: laat deze gedachte in u gestalte krijgen ! Het is uw wapen ! Uw zondige vlees voelt zich naar, omdat het z'n ondergang tegemoet gaat.

Het vlees krijgt het hier op aarde zwaar te verduren. Het krijgt harde en rake klappen van het Kruis ! Maar u voelt uzelf heerlijk !

Deze woorden werken als een zwaard die uw oude mens en nieuwe mens van elkaar lossnijden, zodat uw oude mens u niet meer kan bedriegen (Hebr. 4:12-13):

U wordt bemint door de Heilige Geest als u lijdt. Hij trekt u nl. los van de poel van het verderf. Het lijden is een medicijn om u beter te maken. Uw vlees kan daar ziek van worden, maar dat is een goede zaak. Laat uw vlees maar ziek worden ! Laat het maar sterven ! U moet uw vlees haten en al het slechte toewensen !

Je problemen zijn je wapens !

2 Tim. 2:3:
'Lijd met de anderen als een goed soldaat van Christus Jezus.'

God geeft ons het lijden als een wapen om het vlees mee te vernietigen. Leer je pijnen te zien als je wapens waarmee je het demonische vlees uitroeit ! Leer je tranen te zien als atoombommen die de akkers van het vlees opblazen. Laat het Lijden van Christus door je leven stromen als de vuren van een machinegeweer. Het vlees gaat eraan ! Het vlees kan niet tegen de tucht. Het vlees kan niet tegen het lijden. Het vlees wil zich vrij voelen, losbandig. Maar juist de tucht en het lijden maakt ons vrij : vrij van zonden.

Het lijden is het doodsvonnis aan het adres van de duivel. Met hem wordt niet gerekend. Juist het vlees gaat zo tekeer bij de begrafenis van de duivel. Als u lijdt, dan is de duivel op weg naar z'n graf.
Het vlees heeft het daar maar moeilijk mee. Het brult om z'n vermoordde meester. Als je pijn lijdt, dan is dat de pijn die je vlees heeft. Dan ben je al aan het overwinnen.

Als je lijdt, weet dan: GOD BRENGT JE WAPENS ! Het Lijden van Christus is je wapenarsenaal ! Golgota is je kernraket !

LEER TE VECHTEN ! JE WAPENS ZIJN JE PIJNEN ! LIJDEN = STRIJDEN !

Laat deze boodschappen diep tot u doordringen. Laat het gestalte en vorm

in uw leven krijgen.

Gods Zegen toegebeden ! Zijn Tedere Zorg is over u !

Uitgave : De Orkaan

PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (LANGE VERSIE)

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Daar sprak Gij Uw Woord, waar Gij leven bracht,
Daar gaf Gij alles een naam,
Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.
Buiten haar is geen leven te vinden, want Zij is de moeder van het leven.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid,
Haar naam zij geprezen tot in eeuwigheid,
Zij treuzelt niet met haar belofte,
Haar speer aarzelt niet de uitsteller te doorboren.
Zij heeft niet lui en laf op Haar legerstede gelegen.

Des avonds baadt Zij in de rivier,
Zij zal niemand aanvaarden dan zij die zich ook baden.

Des avonds spreekt Zij haar woord,
Zij zal niemand tot Zich nemen dan die ook haar woorden spreken.

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen, noch aan de poorten van Haar kinderen. Zij staat op tegen het onrecht. Zij doet de duisternis komen als een schild. Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden. Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen. In de nacht legt Zij Haar valstrik, en tegen de morgen haalt Zij haar buit op. De winst is des Heeren.

Ziet er dan tegen op om tot de Heere te gaan als gij onrechtvaardigheid in uw hart hebt. De Heere Heere is een verterend vuur tegen alles wat van kwade wil is.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel. En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen. Ik ben naakt voor U. En ik deed mijn kleed uit, en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij. En zij nam mij op Haar strijdwagen. Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet. Haar Woord keert nimmer ledig weder. Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen. En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ? Waarom doen de volkeren groot kwaad ? Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ? Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen. Nee, nooit zullen zij nog opstaan. En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid. En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen. Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet. Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring. En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (KORTE VERSIE)

U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven

Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen,
noch aan de poorten van Haar kinderen.
Zij staat op tegen het onrecht.
Zij doet de duisternis komen als een schild.
Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden.
Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel.
En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen.
Ik ben naakt voor U.
En ik deed mijn kleed uit,
en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij.
En zij nam mij op Haar strijdwagen.
Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.
Haar Woord keert nimmer ledig weder.
Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen.
En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?
Waarom doen de volkeren groot kwaad ?
Waarom woelen zij tegen haar ?
Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ?
Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen.
En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid.
En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen.
Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.
Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring.
En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water.
En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,

Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (KORTE VERSIE)

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden,
om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten,
Daarom gingen wij door deze nachten,

Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis,
die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,
opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,

U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.